

порастиѣ по-голѣмъ, та да идѣ на бой. Същамъ ся че съмъ челъ въ исторіиѣ, какъ отъ прости войницы ставѣтъ голѣмы войводы; може бы имѣ-щѣ и азъ сѣщѣтъ честь, ако съмъ честенъ человекъ. Азъ немамъ ни баща, ни майка, но Богъ ѣ баща на сирачетата; той ми даде єдинѣ львицѣ за доилкѣ, той нещѣ мя остави.“ Като каза туй, Злоческо дигна ся, помоли ся Богу, защото той никога не изоставяше безъ да ся моли Богу заранъ вечеръ; и когато ся молеше, той държеше очитъ си наведены на долу, рѣцѣтъ си сгѣнаты и не завърщаше главѣ на самъ на тамъ. Єдинъ селянинъ, който минуваше отъ тамъ, и който видѣ Злоческо, дѣто ся молеше Богу отъ сѣ сѣрдце, помысли си: „Увѣренъ съмъ че туй момче ще стане єдинъ почтенъ момѣкъ; зель быхъ го за да ми пасе овцѣтъ. По причинѣ за него, Богъ ще мя благослови.“ Селянинътъ почека до катъ свѣрши Злоческо молѣтъ си и му каза: „Малкый ми пріятелю, дохождате ли да ми пасете овцѣтъ? Азъ щѣ вы хранѣ, глѣдамъ, и щѣ ся грыжамъ за васъ. — На драго сѣрдце, рѣче Злоческо, и щѣ положѣ сичкѣтъ си възможность за да вы слугувамъ угодно.“ Този селянинъ бѣше єдинъ голѣмъ мошїаръ, който имаше много слугы, които го често краднехѣ; и сѣщо го краднеше и жената му съ дѣцата си. Тѣ като видѣхѣ Злоческа, останахѣ най благодарни. „Дѣте ѣ, рѣкохѣ си, ный ще можемъ да си правимъ сичко що си искаме.“ Єдинъ день му рѣче жената: „пріятелю, мѣжътъ ми ѣ єдинъ скѣперникъ, който ми недава никога пары; пушете мя да земѣ єдинѣ овцѣ, а ты ще кажешъ че ѣхъ отнесе вѣлкъ. — Господжо, ѣ отговори Злоческо, на драго сѣрдце быхъ вы послужилъ съ туй, но по-добрѣ быхъ обычалъ да умрѣ,